

hold indtræder, da har Udvalget meent, at der var al Rimelighed for uden videre atter at lade Indfødsrettens Virkninger træde tilve for dem, og det er dette, som er søgt udtrykt ved det andet Stykke af den foreslaaede § 1, hvori det hedder: „De indtræde i Udøvelsen af alle af Indfødsret flydende Rettigheder og maae bære alle af Indfødsret flydende Forpligtelser, naar de tage fast Bopæl her i Landet og opgive Undersaatsforholdet til paagjældende fremmede Lande“. De ærede Medlemmer ville see, at, hvad der her fordres, altsaa er, for det Første at de skulle blive danske Undersaatter, og for det Andet at de skulle ophøre at være Undersaatter af det paagjældende fremmede Land. Danske Undersaatter blive de allerede blot derved, at de tage Bopæl her i Landet; Andet forlange vi jo nemlig ikke, for at en Person kan betragtes som dansk Undersaat. Men ved Siden heraf maa man ogsaa forlange, at de skulle opgive deres undersaatlige Forhold til det fremmede Land, at de altsaa skulle lade sig løse fra det undersaatlige Baand, hvori de maatte have staaet til den fremmede Stat, hvori de have levet. Hvorledes denne Løsning af det undersaatlige Baand til en fremmed Stat skal foregaae, kan man ikke bestemme ved nogen enkelt Regel. De forskjellige Landes Lovgivninger ere paa dette Punkt meget forskellige, og det vilde derfor være meget vanskeligt at opstille bestemte Fordringer i saa Henseende, som altid kunde fyldestgjøres. Nogle Lande løse med den største Lethed fra det undersaatlige Baand, medens andre Lande kræve en heel Deel Betingelser opfyldte, som gjøre det temmelig vanskeligt at opnaae Løsningen, navnlig i de yngre Aar, da Børnepigten endnu paahviler Føll — dette er f. Ex. Tilfældet med Preussen og det nordtyske Forbund —, og medens endelig igjen andre Lande slet ikke løse fra Undersaatsbaandet. Dette Sidste er fornemmelig Tilfældet i England, idet den, der engang er bleven engelsk Børger, ikke kan opnaae nogen udtryffelg Opløsning af det undersaatlige Baand. Af Hensyn hertil har Udvalget ikke troet at kunne udtrykke den omtalte Fordring bestemtere end ved at sige, at Vedkommende maa have opgivet det undersaatlige Forhold til den paa-

gjældende fremmede Stat. — Da det jo imidlertid ofte kan være meget tvivlsomt, om en Person, der har Ophold her i Landet, kan betegnes som havende fast Bopæl her eller ikke, og da det, som nys bemærket, ligeledes ofte er forbundet med forskjellige Vanskeligheder eller umuligt at faae en udtryffelg Erklæring fra den paagjældende fremmede Stat om, at man er løst fra det undersaatlige Forhold til denne, saa har Udvalget tillige anseet det for rigtigt at indføre en Bestemmelse, som kan afklære alle saadanne Tvivl og i de fleste og meest praktiske Tilfælde gjøre det klart, hvorledes Forholdet egentlig stiller sig, og Udvalget har derfor foreslaaet, at, naar Nogen blot har opholdt sig og boet her i Landet i to Aar, skal han betragtes, som om han havde taget fast Ophold her og opgivet Undersaatsforholdet til den fremmede Stat. Man vil derefter, naar de nævnte to Aar ere gaaede, ikke behøve at indlade sig paa en Underjøgelse af det, som sagt, ofte meget tvivlsomme Spørgsmaal, om et Ophold her i Landet har Charakteren af fast Bopæl eller blot af et midlertidigt Ophold, og man vil da heller ikke behøve at paalægge Vedkommende den Byrde, som det ofte vil være for ham at skulle fremskaffe Beviis for, at han virkelig formelig er løst fra sit undersaatlige Forhold til den fremmede Stat. Det vil herved bemærkes, at, ligesaa vist som enhver Stat folkeretlig er berettiget til at opstille den Regel: „Vi løse Ingen af det undersaatlige Forhold,“ ligesaa vist er enhver anden Stat ikke forpligtet til at respectere dette, og ligesaa vist har den Lov til at sige, at, naar de og de Betingelser foreligge, da ansees den Mand, der hidtil har været Undersaat af en fremmed Stat, for at være bleven Undersaat hos den. Der er saaledes ikke nogen Tvivl om, at vi ikke, Sagen seet fra et folkeretligt Standpunkt, overstride vor Berettigelse ved at bestemme, at, naar en Person har været her i Landet i to Aar, skal han betragtes som dansk Undersaat og som udtraadt af det undersaatlige Forhold til den fremmede Stat, hvori han hidtil har levet. — For dog saavidt muligt at forebygge Stridigheder med fremmede Stater om dette Spørgsmaal, har Udvalget der-